

KUKSA

Eräpartiolippukunta Limingan Niittykärppien lehti n:o 1/2013

RUOKTU
30 VUOTTA!

RUOKTUPELI s. 13

OLLEITA JA

OLLI-PAPPI s. 5

MENNEITÄ s. 8

HOI VANHEMMAT s. 4

etunimi.sukunimi@niittykarpat.fi s. 21

HYVÄ JA EI NIIN HYVÄ s. 2

Kuksa 1/2013 Maaliskuussa 2013

Kustantaja: **Eräpartiolippukunta Limingan Niittykärpät ja Limingan Partiotyön Tuki ry**
 Päätoimittaja: **Mauno Ylikurkela** Aikuinen tuki ja taittaja: **Hannu Luukinen**
 Toimittajat: mm. **Pyry Lahdenperä, Sanni Junttola, Markus Kaakinen, ...**
 Sarjakuva: **Siiri Saastamoinen**
 Kansikuva: Arkistokuva RuoktuXXVIII
 Paperiversion painopaikka: **Limingan seurakunta**
 Nettiversion julkaisusivusto: **www.niittykarpat.fi**

Tässä lehdessä

HYVÄ JA EI-NIIN-HYVÄ	2	SUDENHUUTO.....	15
PÄÄKIRJOITUS	3	OTTEITA JA IRTOAMISIA.....	16
TUEN TERVEISET.....	3	SILMÄLUVUISTA LASERSOTAAN.....	17
JOHTAJAPALSTA.....	4	KETUNKILJAISSU 2012.....	18
HOI VANHEMMAT!.....	4	JUOLUKAT.....	19
OLLI-PAPPI.....	5	VIISI PAKKASVINKKIÄ.....	19
PARTIOUUTISIA.....	6	PITOA JA LUISTOA SUKSIIN.....	20
PARTIOTIEDON ASiantuntija.....	7	PIIRI KOULUTTAA.....	21
MUISTA LEHDISTÄ LAINATTUA.....	7	MORSE.....	21
OLLEITA JA MENNEITÄ.....	8	ETUNIMI.SUKUNIMI@NIITTYKARPAT.FI.....	21
WAARIT VALLOITTIVAT KORVATUNTURIN....	8	NIITTYKÄRPÄN ELÄMÄÄ.....	22
PAJOSE 1/2013.....	11	HENGENPELASTAJATIIMI.....	22
MITÄ IHMETTÄ?.....	12	KEVÄÄN KISAKALENTERI.....	23
ODOTATKO RUOKTUA?.....	12	VALITUSPALAT.....	23
MYÖTÄPÄIVILLE!.....	12	ERÄSKOOPPI	24
RUOKTUPELI.....	13	SEURAAVA KUKSA.....	24
HYVÄ YÖHERÄTYS.....	14		

Hyvä ja ei-niin-hyvä

Ruoktulla saa hiihtää ja laskea mäkeä partiokavereiden kanssa. Ruoka on hyvää ja sauna lämmin...

~~Kun lähtee Ruoktun sijaan las-
kettelemaan, ei tarvi hiihtää
eikä laskea mäkeä... Eiku...~~

Tällä palstalla kerrotaan hyviä ja vähemmän hyviä retkeily- ja erävinkkejä.

Pääkirjoitus

Taas Ruoktun aika. Nykyään Kuksa ilmestyy säännöllisesti neljä kertaa vuodessa. Enää ei välttämättä muisteta sitä, että joskus vuoden ehkä ainoa Kuksalehti ilmestyi juuri Ruoktun alussa. Se myös oli yksi syy odottaa Ruoktua innolla.

Viime Kuksassa juhlimme kuksan 30-vuotista uraa ja tällä kertaa juhlan aiheena on kolmaskymmenes Ruoktu-leiri.

Mielestäni LNK on nyt hyvässä vedossa. Tämä näkyy myös ulospäin. Niittykärpät osallistuvat kisoihin, käyvät järjestön tapahtumissa ja ottavat osaa monenlaisiin partiioaktiviteetteihin lähellä ja kaukana. Sen huomaat myös, kun kahlaat läpi tämänkertaisen Kuksan.

Mauno

Tuen Terveiset

Partiotyön Tuen puolesta kiitän jälleen Niittykärppiä hyvin suoritetusta adventtikalentereiden myynnistä, sekä erityisesti Anskua, joka veti operaatiota johtamisharjoitteluun.

Piirin "Olipa Kerran" -kisoissa Juolukat, Telkkä 2 ja Telkkä 1 pärjäsivät oikein mukavasti. Kisareissu oli helppo tehdä Partiotyön Tuen järjestämällä linja-autokyydillä.

Tuo kyyti tehtiin kalentereilla tienattujen rahojen turvin ja tätä nyt hyväksi todet-

tua tapaa tullaan jatkossakin harkitsemaan.

Kaikki Niittykärpät ovat myös Partiotyön Tuen jäseniä ja muutaman euron jäsenmaksu kerätään partiojäsenmaksun mukana.

Tällä jäsenmaksulla tuetaan PT- kisa- matkoja sekä avustusta annetaan lisäksi moneen juttuun, joita ei heti tule edes ajatelleeksi.

Mietipä millaista olisi partiointi ilman lipukunnan teltoja, leirikalustoa tai Partio-kämpää.

Terveisin, pj. **Jukka Raitio**,
Partiotyön Tuen puheenjohtaja

Johtajapalsta

Hei partiotoverit! On tullut taas se aika kun lippukuntamme suuntaa kohti Siiranjärveä ja pääsee nauttimaan Ruoktun ihanuuksista. Voit olla ylpeä itsestäsi, jos kuulut tuohon valiojoukkoon joka on osannut valita Ruoktun hiihtolomaohjelmaasi. Ruoktulla kisailaan esimerkiksi partiotaitokisoissa, joissa lippukuntamme niittikin mainetta helmikuun alussa. Olipa Kerran – kisassa Juolukat voittivat oranssin sarjan ja Telkkien kaksi vartiota tulivat punaisessa sarjassa toiseksi ja neljänneksi. Toivottavasti vartioidemme menestys innostaa muitakin lähtemään kisoihin. Helmikuussa alkoivat myös myötäillat, jotka valmistavat meitä kesän tapahtumaan, Myötäpäiville. Toivottavasti mahdollisimman moni teistä lähtee edustamaan lippukuntaamme Vaasaan, sillä isossa joukossa on voimaa. Hyvää kevättä.

Jaakko

Johtajaneuvoston varapuheenjohtaja

Johtajapalstalla kirjoittavat vuoron perään lippukunnan johtajistossa olevat.

HOI VANHIEMMAT!

Taas on hiihtoloma ja aika jokavuotisen Ruoktu -leirin. Ymmärrän, laskettelu vie voiton ja perhelomaa rinteeseen on suunniteltu jo viime vapusta.

Itse olen ollut jokaisella Ruoktulla vuodesta 2005, enkä ole katunut hetkeäkään missä olen päättänyt hiihtolomani viettää. Kerran sairastuin ennen lähtöä, mutta tulin leirille pari yötä muita myöhemmin. Erämaan voima ja kuvankaunis talvinen maisema vetävät partiolaista puoleensa vuodesta toiseen. Ruoktu on vain kerran vuodessa, mutta laskettelemaan voi lähteä joka viikonloppu.

Sitäpaitsi, eihän Ruoktulla koko hiihtolomaa olla. Vain neljä yötä, eli aikaa jää hyvin vielä laskettelureissuunkin. Kyllä olisi monta hienoa ja ikimuistoista hetkeä jäänyt elämäntä jos olisin kaikki hiihtolomat lasketellut lumikuoppaoiden ja maastoleikkien sijaan. Jos tänä vuonna olette kuitenkin vielä lähdössä laskettelemaan Ruoktun sijasta, pyydän teitä vakaasti harkitsemaan sitä vaihtoehtoa, että kaikki Niittykärpät pääsisivät vuoden päästä osaksi partiovuoden kohokohtaa ja parasta talviriehää.

Kahdeksan vuoden ruoktukokemuksella, **Pyry Lahdenperä**

Olli-pappi

Tervehdys arvon Kuksa-lehden lukija!

Olen Olli Seikkula, 29-vuotias Limingan seurakunnan ja Suomen evankelisluterilaisen kirkon tuoreehko pappi. Lähtöjäni olen kansanmusiikistaan kuulusta keskipohtalaisesta Kaustisen pitäjästä, jossa armeija-aikaa lukuun ottamatta vietin noin 20 ensimmäistä ikävuottani.

Paria kuukautta vaille 20-vuotiaana muutin Helsinkiin teologian opintojen perässä. Nyt jo edesmenneen rakkaan isäni avustuksella löysin Helsingissä tieni asumaan heränneiden ylioppilaskodille, tuttavallisemmin körttikodille, mitä kautta löytyi myös hengellinen koti ja kasvupaikka sekä suuri määrä ystävyysuhteita loppuelämäksi. Helsingissä ja teologisessa tiedekunnassa vietetyt vuodet venyivät lopulta hieman yli yhdeksään, joista jokainen oli tarpeeseen, jotta ehdin henkisesti kasvamaan papin mittaan.

On ihmeellistä ja kummalista, että päädyin Liminkaan töihin ja asumaan. Joka tapauksessa olen erittäin kiitollinen, että elämä heitti minut juuri tänne. Viihdyn työssäni ja hienossa työyhteisössämme. Ja tietysti seurakuntalaisten keskuudessa. On itse asiassa ihmeellistä, kuinka hyvin olen - kaikkien vuosien kipuilejen, hapuilejen ja vastus-

telujeni jälkeen - viihtynyt papin työssä ja roolissa, siis pappina.

En ole koskaan ollut aktiivisesti partiotoiminnassa mukana. Mieleeni muistuu kuitenkin eräs partioon liittyvä "katkera" muisto ala-aste ajoilta. Olimme koulusta jollakin metsäretkellä. Retki-ohjelmaan lienee kuulunut ainakin makkaranpaistoa, sillä nuotion sytyttämistä tiedettiin olevan luvassa. Kuitenkin, kun nuotioiden sytyttämisen aika tuli, kuului opettajan armoton määräys; vain partiolaiset saavat osallistua nuotioiden sytyttämiseen. Ja voitte arvata, että sillä hetkellä olisin – ehkäpä enemmän kuin mitään muuta – halunnut olla partiolainen!

Partiouutisia

Vaeltajat valloittivat P-PPPY:n.

Perjantaina 22.2.2013 muutama Niitykärppien vaeltaja osallistui Pohjois-Pohjanmaan Partioerineyhdistyksen muistelemispäivän iltamiin. Sen seurauksena yhdistyksen hallituksessa on Niitykärppistä Hannun lisäksi kaksi vaeltajaa. Lisäinfoa voi varmaankin lukea seuraavasta perineyhdistyksen Partiorumpuutus-lehdestä, joka löytyy kotikololta.

Lippukunnan hallitus on kokouksessaan 15.2.2012 hyväksynyt seuraavat suoritukset:

Erikoisjätkäsusi: Jukka-Pekka Pietilä.

Jätkäsusi III-luokka: Eelis Haarala, Tino Marttila, Juho Matinlauri, Juuso Savilaakso, Jesse Kälkäjä, Aappo Backman ja Niko Heiska.

Vaeltajat juttelevat partiokonkari **Ween** kanssa jätkäsusista perinneiltamissa.

Kuva: Jari Huhtakallio/TMV

Samowaarit saunoivat

Kuksan tietojen mukaan samowaarit, eli yli 30-vuotiaat niitykärppämiehet saunoivat muistelemispäivän iltana Partiokämpällä. Ohjelmassa oli mm. makkaranyttarit.

Partiotiedon asiantuntija

Internet on täynnä erilaisia tietosanakirjoja, jotka ovat vapaasti muokattavissa. Yksi näistä on meille partiolaisille erittäin käytännöllinen PartioWiki, joka löytyy osoitteesta *fi.scoutwiki.org*.

Partiowikistä löydät melkein mitä vain partioon ja eräilyyn liittyvää tie-

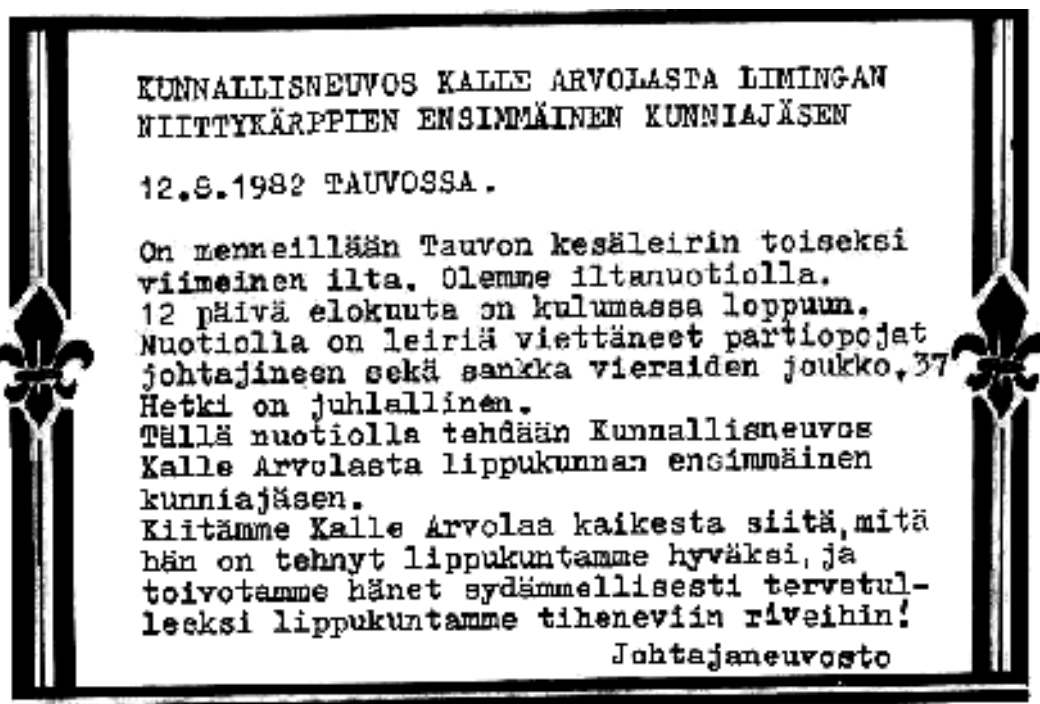
toa. Nettisivu on täynnä listoja niin lippukunnista, kuin partiopiireistä. Artikkeleita löytyy solmuista kirveeseen. Toiset artikkelit ovat hyvinkin kattavia, mutta toiset taas ammottavat tyhjyyttään. Löytyyhän Partiowikistä kattava artikkeli myös **LNK:sta** ja **Kuksa-lehdestä**.

Partiowikiä käyttäessään tulee muistaa, että tieto voi olla kenen tahansa kirjoittama, joten se ei aina välttämättä ole kaikista luotettavinta, vaikka pääpiirtein artikkeleita kirjoittavat vain asiasta tietävät ihmiset ja epäpätevä artikkeli korjataan yleensä hyvin pian.

Jos siis tulee jokin kysymys mieleen partioon liittyen, kannattaa aihetta katsastaa Partiowikistä. Jos sieltä ei löydy vastausta, suosittelen ottamaan yhteyttä Kuksan **Kysy, pj vastaa** -palstaan. Meidän pätevät partiojohtajamme pyrkivät antamaan vastauksen kysymykseen kuin kysymykseen. Pyry

Muista lehdistä lainattua

Uutinen Kuksassa 1/1982

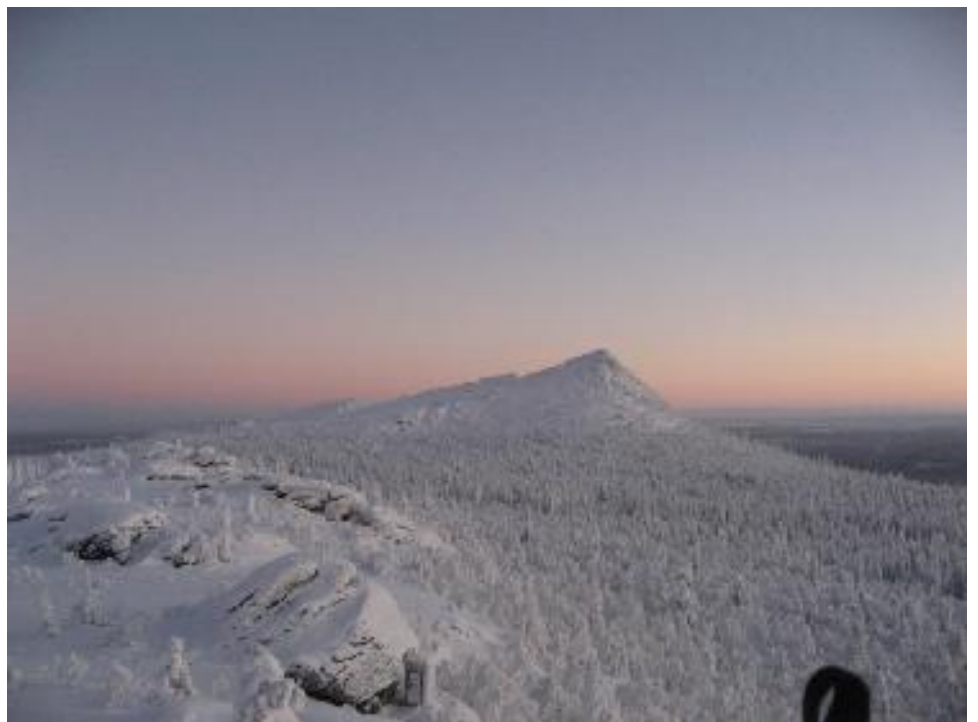
”Olleita ja menneitä” -palstalla kerrotaan kaikki edellisen Kuksan ilmestymisen jälkeeseen tehdyt retket ja leirit. Tällä kertaa Kuksa sai jutut Waarien vaelluksesta (heti tuossa alla), Sudenhuudosta (s. 15) ja Ketunkiljaisusta (s. 18)

Johtaja! ilmoita Kuksaan vähintäänkin perustiedot retkistänne. Kirjoittakaa kuitenkin mieluusti kokonainen juttu ja kuvathan kertovat enemmän kuin tuhat sanaa...

Waarit valloittivat Korvatunturin

Jo toisen kerran vuoden sisään Waarit lähtivät kohti Itäkairaa ja siellä sijaitsevaa Korvatunturia. Vuosi sitten Loppiaisena Waarit ihastelivat valtakunnan rajapyykkinä seisovaa tunturia rajavyöhykkeen ulkopuolelta, mutta tällä kertaa oli hankittu luvat itse Korvatunturin länsihuipulle nousemiseen.

Huolella suunniteltu reissu alkoi tapaninpäivän aamuna kuuden aikoihin, kun ret-

kikunnan ensimmäinen ryhmä, **Hande, Pyry, Petri ja Jaakko**, nostivat varusteet peräkärriin ja aloittivat pitkän ajomatkan kohti Savukoskea. Kymmenen tuntia myöhemmin, auton vaihduttua

suksiin ja ahkioon, pojat aloittivat hiihtomatkan Kemihaarasta kohti Peskihaaran autiotupaa. Kaamoksen lyhyt päivä oli vaihtunut jo Lapin yöksi jonka täysikuu valaisi kirkkaasti eikä lamppuja tarvittu.

Perille olisi helposti päässyt valmista latua seuraten, mutta Waarit päättivät ”oikaista” umpihankea pitkin. Varsinaista eksymisen vaaraa kahden Kemijoen latvahaaran välisessä maastossa ei ollut, mutta eväistä raskaiden ahkioiden vetäminen poronpolkuja seuraillen vei reilusti aikaa.

Joulun seutu on ruuhka-aikaa Itäkairassa. Jo ensimmäisellä kämpällä tavattiin muitakin vaeltajia ja soviteltiin makuupaikat heidän viereensä laverille. Raskas hiihtomatka ja vahva ruoka siihen päälle takasivat unen.

Aamulla muut tuvassa yöpyneet olivat jo jatkaneet matkaansa, joten aamupala saatiin laittaa ja syödä rauhassa. Tupa siivottiin ja seuraavien vieraiden varalle tuotujen halkojen päälle vuolaistiin vielä muutamia syttökiehisiä. Toisten vaelta-

jien latua seuraten matka jatkui kohti Manto-ojan ja Mantoselän autiotupia. Kirkkaan yön jäljiltä sää muuttui pilviseksi ja oli suoavailla varsin tuulinenkin. Kuuma juoma termospullosta, suklaa ja kuivahedelmät antoivat voimia hiihtoon.

Tuvista ensimmäinen oli vanhempi ja idyllisempi, mutta eipä Mantoselkäkään huonompi ollut, joten joukko majoittui sinne. Seuraavana päivänä olikin luvassa vain muutaman kilometrin hiihtopyrähdyks Viherharjun autiotuvalle. Retkikunnan toinen ryhmä, **Pulari** ja **Heikki**, olivat saapuneet edellisenä yönä Limingasta suoraan tälle kämpälle ja jatkaneet päivän valjettua lähemmäs Korvatunturia. Täällä huomattiin, että kyllä sitä tosiaan riittää kulkijaa Korvatunturilla joulun aikaan. Seuraavana yönä tuvassa ja sen pihaan pystytetyssä teltassa yöpyi nimittäin yhteensä kolme eri vaellusporukkaa.

Korvatunturipäivä ei valkene vielä moneen tuntiin, mutta ykkösryhmä on jo liikkeellä. Ahkiot oli päätetty jättää Viherharjuun odottamaan ja reput pakattu valmiiksi jo illalla. Kun päivä alkoi varovasti kajastella, olivat hiihtäjät jo Rakitsanaanpan reunalla. Kirkkaalla säällä olisi Korvatunturi jo kajastellut horisontissa, mutta tällä kertaa se jäi pilvien ja sumun taakse.

Rajavyöhykkeen reunalla kohdataan siellä teltassa yöpynyt kakkosryhmä. Alkaa nousu Korvatunturille. On vielä kaaos, joten ilman otsalamppua pärjää vain muutaman keskipäivän tunnin ajan. Aikataulutus onnistui hyvin ja huippu saavutettiin juuri puolenpäivän aikaan.

Korvatunturin länsihuipulla sijaitsevat rajavartijoiden tähystystorni ja -koppi. Valtakunnan raja kulkee tunturin keskihuipun kautta, minne ei tavallisen luvan kanssa ole asiaa. Eipä jyrkälle kalliohuipulle noin vain pääsisikään.

Hetken aikaa ihasteltiin maisemia ja tähyiltiin eteläisen horisontin takana piilotelevaa keskipäivän aurinkoa. Sitten, kun Korvatunturilla kerran oltiin, oli joulu-

lahjojen vuoro. Muun joukon yllätykseksi Pyry kaivoi repun uumenista kaikille jäätelötötteröt!

Kovasta pakkasesta huolimatta jäätelö oli pehmeää ja herkullista. Siten olikin jo aika aloittaa paluu. Tunturi maksoi rannan kipuamisen vaivan takaisin reippaana alastulona kun retkikunta lasketteli alas rinnettä. Nousu ylös oli kestänyt yli tunnin pidempään kuin alastulo!

Korvatunturinmurusta on lähellä sijaitseva vaara, jonka huipulta on hyvät näkyvät Korvatunturille. Lisäksi siellä sijaitsee maailman rauhan merkiksi pystytetty Rauhanpaalu. Ensikertalaiset ja osa edellisellä retkellä olleita kävivät paluumatkalla myös Murustalla.

Paluu takaisin kämpälle vei aikansa ja takaisin perillä oltiin jälleen pimeään aikaan. Reilun kolmenkymmenen kilometrin hiihtoon ja tunturin huiputtamiseen oli kulunut lähes yhdeksän tuntia.

Iltaa vietettiin jälleen syöden ja saunoen sekä tutustuen uusiin vaeltajatuttaviin,

jotka kertoivat viettäneensä kaikki joulut itäkairassa jo lähes 30 vuoden ajan. Aamulla kakkosryhmä lähti jatkamaan vaelusta omaan suuntaansa ja ykkösryhmä aloitti kotimatkan. Sitä ennen kuitenkin huolehdittiin tärkeät velvollisuudet. Kämpä siivottiin ja huolehdittiin polttopuut seuraavia tulijoita varten.

Reilun peninkulman hiihdon jälkeen päästiin pakkaamaan ahkiot autoon ja juotiin lähtökahvit Kemihaaran Loman lämpöisessä pirtissä. Hiihto oli ohi, mutta vielä olisi edessä yhdeksän tunnin ajomatka kotiin Liminkaan ja Lumijoelle.

📌 Hande

Kaamosajan keskipäivän aurinko Korvatunturilta nähtynä

PaJoSe 1/2013

PaJoSe pidettiin kotikololla 11.1. Paikalla oli 23 partionjohtajaa ja partiojohtajoppilasta. PajoSe alkoi Maken pitämällä hartaudella, jonka jälkeen kaikki kertoivat mitä heille kuului.

Kokouksen tärkeimmät päätökset:

-Lippukunnan 1.varajohtajaksi nimettiin Jari Hautala.

-Jaakko Junttola valittiin Johtajaneuvoston varapuheenjohtajaksi.

-Uusia pjo:ta ovat Sakari Hakkola, Jaakko Junttola, Asser Korhonen ja Ossi Pietilä.

-Kevätkauden 2013 ohjelma koottiin yhteen ja vahvistettiin.

PaJose päättyi klo 20.45, jatkoja ei järjestetty.

📌 Markus

Mitä ihmettä?

Make lupasi, että lippukunnan laskuun saa aina ostaa pullaa ja pullatarvikkeita.

Ohessa ote lippukunnan hallituksen pöytäkirjasta, jota ei kylläkään ole vielä tarkistettu. Saapa nähdä, muuttaako pöytäkirjan tarkistus tekstin sanamuotoa.

Kuksa tarkkailee tilannetta...

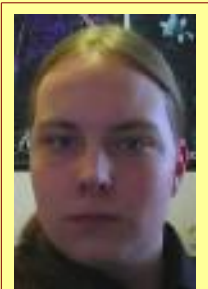
Odotatko Ruoktua?

GALLUPPI

Ultsi

No tietenkin, kun on aina ollu Ruoktulla! Must on aivan mahtavaa hiihtää Syötteen kansallispuistossa seikkailijoitten kanssa. Kämpällä on hirveen kiva käydä ja siel on kiva fiilinki. Ja ne teiän kaverit siel on ihan hauskoja heppuja. Nyt on erityisen helpottunu tunne, kun Minna-Liina tulee keittiöön niin mää saan olla sitte avittelemassa siellä eikä tarvi ottaa niin paljoa vastuuta. Siiranjärvi on kiva kämppä. Hossan jälkeen oli kyllä totuttelua, mutta nyt oon kyllä tykänny. Siellä on tosi hieno luonto. Siellä voi havaita esimerkiksi näädän, kärpän ja lumikon jälkiä. Ootan näkeväni myös paljon käpylintuja!

Anssi

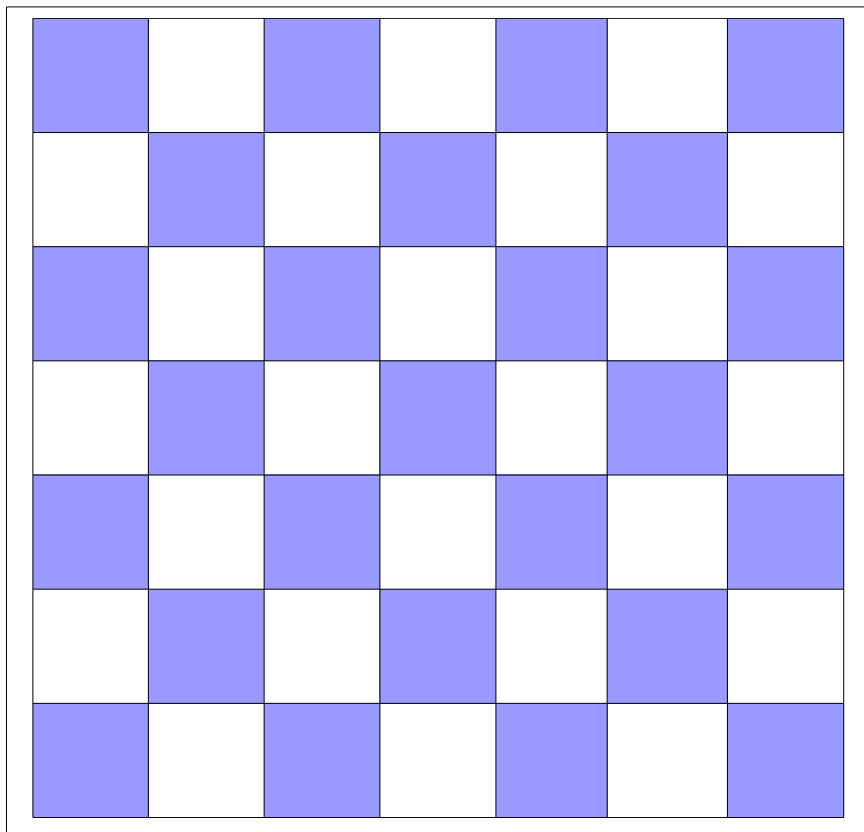
Mahdollisesti. Näillä näkymin oon lähössä mukkaan ainaki osaksi leiriä. Ja jos muut kiireet antaa myöten, oon koko leirin. Se on kuitenkin lippukunnan paras ja jokavuotinen leiri, jossa itekki oon ollu mukana vuodesta toiseen.

MYÖTÄPÄIVILLE!

Huomasithan, että Myötäpäivien ilmoittautumislomake oli Puhurin välissä? Lisää lomakkeita saat kololta. Ilmoittautuminen viimeistään 18.3. Lisätietoa johtajilta, myötäilloista sekä www.myotapivat.fi !

RUOKTUPELI

Pelissä on **neljä pelaajaa**.

Susi voittaa partiolaisen, liikkuu 1-3 ruutua vaaka- tai pystysuoraan tai vinoon ja saa kääntyä kerran välillä,

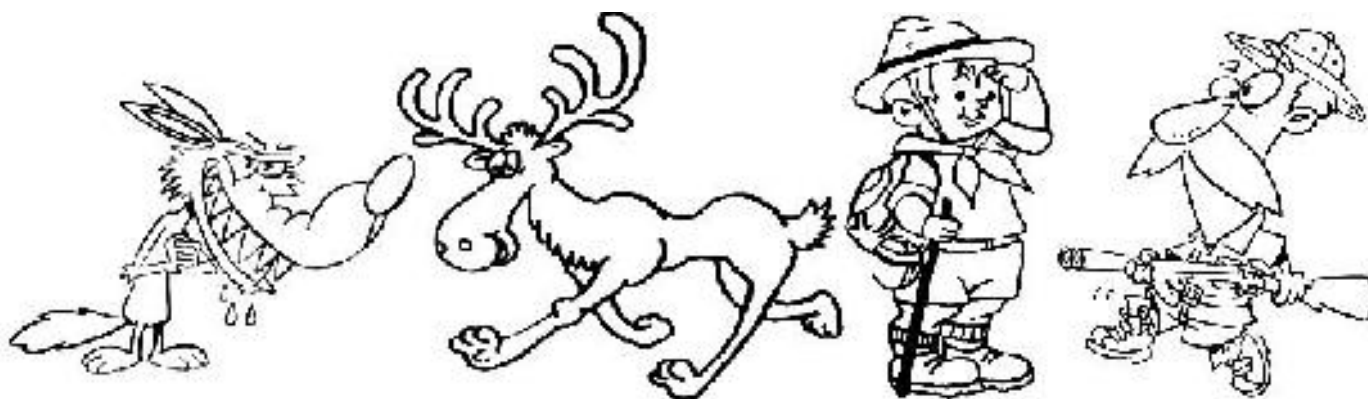
Partiolainen voittaa poromiehen, liikkuu 1-4 ruutua vaaka- tai pystysuoraan ja saa kääntyä kerran välillä,

Poromies voittaa hirven ja liikkuu 1-5 ruutua vaaka- tai pystysuoraan tai vinoon,

Hirvi voittaa suden ja liikkuu 1-6 ruutua vaaka- tai pystysuoraan.

Pelin tarkoituksena on voittaa vastustaja ja välttää häviö. **Pelin alussa** jokainen pelaaja on omassa nurkassa. **Susi aloittaa** ja pelivuoro kiertää **myötäpäivään**. Kaksi pelaajaa voi olla samassa ruudussa, jos kumpikaan ei voita toista. Voitettut pelaajat poistuvat pelilaudalta. Jos pelilaudalla on vain tasaväkisiä pelaajia, ensimmäisenä lähtöruutuunsa päässyt voittaa.

© Hande & Pyry

Hyvä yöherätys

Hyvä yöherätys (ainakin Kuksan toimituksen mielestä) on yöllä, joskus jopa ennen nukahtamista tapahtuva juttu retkellä tai leirillä, jota osallistujat eivät etukäteen tiedä. Joskus se on vain yövähien huomaamatta leiriin ilmestyneet terveiset, mutta joskus jopa suuri ja jännittävä lumimiehen jahtaaminen juosten

pitkin täysikuussa kimmeltäviä hankia. Vaikka itse tapahtumahetkellä hiukan pelottaisikin, niin jälkeinpäin sekä herättäjät, että osalliset muistelevat seikkailua lämmöllä.

Kuksa haastatteli sähköpostilla kaikki niittykärppien johtajat ja sai muutaman vastauksenkin!

Mikä on mieleenpainuvuin yöherätys, johon olet joutunut?

Heini: Paras kokemani yöherätys oli muutama vuosi sitten, kun Kirsikat ja Sudet olivat yöretkellä kämpällä. Li-Tellä olevat sudarit olivat valmistelleet yöherätyksen ja hiippailivat yönkähmässä kämpälle. Aikuisten mielestä herätys meni ihan nappiin, mutta herätettävät käänsivät kylkeä ja kehottivat herättäjiä poistumaan omaan leiriinsä. Ei tainnut mennä aivan suunnitelman mukaan.

Marraskuussa 2012 Huuhkajat ja Tuomenmarjat olivat niinikään kämpällä. Yöherättäjien vierailu oli havaittu aamulla. LNK-viesti oli piirretty pihahiekkaan. Me aikuiset taisimme kuulla jotain häirintää ja Saila taisi jopa nähdä jonkin hahmon kämpän sisällä... Vieläkin on arvoitus, ketä nämä yölliset, ystävälliset kulkijat olivat.

Janna: Se taisi olla joskus sudariaikoina, kun oltiin Alatemmeksen koululla pikkujoulu leirillä, pojat saapu Ultsin kyydillä herättää ja tartuin siinä sitten Ans-

sin letistä kiinni, jolloin pojat nappas ja raahas mut sitte sinne hankeen seison yöherätyksen ajaksi :D

Ja on sitte kans se, ku oma leiri pidettiin kodalla, ja tuli semmone yöherätys missä kuljettii iha vaan semmone arkajalkatesti tyyppinen rata, oli sitä puuroa sitte jaloissa ja siihen sukat päälle, sekä se kylmä spagettiki maistu oikein herkulliselle</3

Ja sit toissa vuoden ketunkiljaisulla jätesäkkeihin pukeutuneet roskisjäbät :D

Jutta: Tuomenmarjat olivat syysleirillä Virkkulan hirvikämpällä, kun yhtenä yönä ikkunan taakse ilmestyi lumiukko. Yön aikana alkoivat sitten ikkunat ja ovet paukkua, ja siitä säikähtäneenä kaikki 15 tyttöä änkeytyi samalle sohvatuolille. Mieleenpainuvaa, koska hirvikämpä on itsessään melko jännittävä paikka, mutta sillä kerralla kukaan ei onneksi joutunut kaapatuksi...

Entäs mahtavin järjestämäsi yöherätys?

Jutta: En muista yksittäisiä reissuja, mutta yöherätysnaamioidinnissa ollaan monet kerrat onnistuttu. Kerran valkonaa- maisina haamuina, kerran joulupukkeina, joskus moottori- kelkkakypärät päässä pallopää-ufoina... Parasta on olla jää- mättä kiinni!

Janna: Eipä oo oi- keen pidetty yöherä- tyksiä, tai sitten ne on menny pielee:D

Millaisen uudenlaisen yöherätyksen haluaisit kokea?

Jutta: Enpä tiedä, vaikkapa kuorolaulua metsän uumenista?

Heini: Jotain Poweria herätyksiin pitäisi saada muistaen ettei säikyttä ketään "hen- kihieveriin". Jotain salaperäistä ja salamyhkäistä pitäisi osata kehitellä...

Janna: Sellanen johonki ehkä kauhupeliin pohjautuva, semmone rata metsässä, ei loppus heti eikä jäis yöherättäjät kiinni!

Sudenhuuto

Sudenhuuto alkoi 25.1. perjantai kuuden aikaan normaalin tapaan aluksi majoituttiin. Sen jälkeen alettiin ampumaan Eko-Aims -pistooliammuntamerkkejä ja samaan aikaan vartiot kilpailivat pelastus- köydenheittokilpailussa. Mekin Oskarin kanssa käytiin ampumassa mutta ei oikein mennyt hyvin tänä vuonna ja tulok- sena olikin vain 40 pistettä mikä oikeut- taisi punaiseen merkkiin. Sitten alettiin tuikkuselle. Tuikkusen alkuvaiheessa oli vielä melko valoisaa ja sen vuoksi meille tuikuttajille oli melko helppoa havaita li- punryöstöryitykset.

Muutamia huijausyrityksiäkin oli, mutta ihan hyvässä hengessä tuikkunen eteni ja loppu illasta olivat kaikki kuusi viiriäkin

kadonneet. Seuraavaksi oli vuorossa iltapalan syönti kaakaon kera. Seuraa- vaksi minä ja Oskari alettiin saunan läm- mitykseen. Syystä tai toisesta saunassa kylläkin haisi aika pahalle. Sitten men- tiinkin jo kohta nukkumaan.

Herätys oli kahdeksan aikaan. Kun oli noussut ylös niin sitten mentiin syömään aamupalaa. Aamupäivällä oli ohjelmas- sa maastoleikki miekoilla. Ankarien miekkailujen jälkeen palattiin takaisin ur- heilutalolle syömään nakkikeittoa, jonka jälkeen oltiin sählyturnauksessa, jonka voittajaksi selviytyivät karhut. Sitten oli- kin vuorossa kamojen pakkaaminen.

✍️ Mikael & Oskari

Otteita ja irtoamisia

Magnesiumista valkoiset sormet puristavat mustaa muovista otetta Limingan liikuntahallin kahvion kiipeilyseinällä. Voin tuntea hikipisaran otsallani ja jännityksen rinnassani, kun käden lipeäminen tietää kahden metrin putoamista pelkän sentin paksuisen köyden varaan.

Olemme siis seinäkiipeilemässä Limingan Liikuntahallilla. Viime Kuksassa otsikoitu kiipeilyseinä on kevään aikana saanut kovan suosion ja kiipeily on hyvin aktiivista. Joka maanantai Niittykärppien vuorolle kokoontuu keskimäärin kahdeksan kiipeilijäpartiolaista roikkumaan ja pyrkiään voittaa omia tavoitteitaan reittien ja seinien voitossa.

Mikset sinäkin lähtisi kokeilemaan miltä seinäkiipeily tuntuu? Paras tapa aloittaa kiipeily on käydä seinäkiipeilyn alkeiskurssi, jonka järjestää Oulun kiipeilyseura. Saattaa olla, että Liminkaankin tulee yksi kurssi kevään aikana, mikäli vain kiinnostuneita riittää. Ja vaikkei sinulla olisikaan resursseja ja aikaa käydä kii-

peilemässä aktiivisesti, ei kurssi ole siltikään pahitteeksi.

Limingassa kiipeillessä ei tarvitse omia välineitä mikäli kiipeilee vain Niittykärppien vuorolla maanantaisin kello 18-21. Tuolloin tarvitset vain varmistuskortin, jonka voi käydä lunastamassa maksua vastaan Limingan kirjastolta asiaankuuluvien kiipeilykurssitodistusten kera.

Lopulta ote lipeää ja syöksyn kaksi metriä kohti lattiaa. Kaikki päättyy kuitenkin vain pehmeään laskeutumiseen valjaiden ja köysien varaan. Sitten vain pieni levähdystauko ja uutta nousua putkeen.

Silmäluvuista lasersotaan

Mitä seuraa, kun joukko samoajia ja vaeltajia antaa elämänsä kahdeksikymmeneksineljäksi tunniksi pelkän nopan käsiin?

Lopputuloks on Noppalilja 2012, joka keräsi yhteen yhteensä 42 nuorta partiolaista viettämään jännittävää vuorokautta pelkkään arpaonneensa nojaten. Liljat ovat vanhan ohjelman mukaisia vaeltajasuorituksia, joissa tehdään 24 tuntia suorituksen mukaista asiaa. Tässä tapauksessa kaikki mihin ryhdytään päätetään nopan heitolla.

Ilta alkoi palvelunopalla, jossa samoajat arpoivat itsensä johonkin Oulun markettiin pakkaamaan ostoskassetta ja tekemään muuta palvelutyötä. Vaeltajat puolestaan kiidätettiin piirin partiojohtajien jouluhartauteen kertomaan, että mitä me nuoret puuhailemme Oulun Raatissa tänä viikonloppuna. Päivä jatkui noppien heitolla. Iltaan mahtui taidetta aina tulesta taikuuteen, muistia ja hahmotusta sekä tietenkin ruokaa.

Herätys ja aamutoimet osuivat kullekin vartiolle tietenkin silmäluvun osoittamaan aikaan, joten osa sai onneksensa

koisia hieman pitempään kuin toiset. Kaikkien herättyä oli vuorossa mielettömän kattava aamiainen, joka sisälsi puuroa, leipää, hedelmiä, munia, leivänpäällisiä, salaattia, juotavaa ja pekonia... ainakin osalle. Jos huono tuuri kävi, sait osaksesi vain puuroa, juotavaa ja leipää ilman kummempia päällisiä.

Kun vatsat oli saatu täyteen heitettiin noppaa siitä, mitä päivällä kaupungilla tapahtuisi. Tarjolla oli jousiammuntaa, parkouria, lasersotaa ja historiallista miekkailua. Kaupungilla harjoitimme myös pientä paikkojen etsintää ja asioiden laskemista. Keittoakin saimme käydä syömässä piiritoimistolla, toiset ruokakauhoilla ja toiset cocktailtikuilla. Rotuaarilla saimme myös jakaa hyvää mieltä laulamalla, avaamalla liikkeiden ovia tai vaikkapa vain patsastelemalla.

Raatissa meitä odotti käsitöiden tekoa ja maan maukkaita partiohodareita. Lopulta itse Noppaliljan päätyttyä alkoi gaala, joka sisälsi niin kiitoksia, musiikkia ja rentoa yhdessä oloa. Taisi siinä joku tanssiaskelkin näyttäytyä. Loppuilta siinä sitten vierähti hyvää ruokaa mutustellessa ja uusiin ihmisiin tutustuessa. Seuraavaa Noppista odotellessa! ✍️Pyry

Ketunkiljaisu 2012

Perinteiselle tyttöjen Ketun kiljaisu -leirille kokoontui reilut 30 partiolaista 1.-2. helmikuuta partiokämpällä. Leirin aloitusrituaalien jälkeen ohjelmassa oli leikkejä ja metsässä ryömimistä tuikkusen merkeissä. Ilta meni rennolla meiningillä hyvää ruokaa syöden ja Myötäpäiväas-karteluja tehden, ja valmistuipa illalla myös komeita naskaleita.

Kun tytöt vielä söivät herkullisia vohveleita, ilmaantui kämpälle yöherättäjä melkein pä tungokseksi asti. Heidän syötyään vohveleita ja liuettuaan paikalta, pääsivät kaikki viimeinkin nukkumaan. Yöpyminen tapahtui niin sisällä, kuin tellassa ja lumikuopissakin.

Aamulla leiriläiset valmistautuivat tulevan päivän koitoksiin tankkaamalla tukevalla aamupalalla. Luvassa oli nikkarointia ja näpertelyä, mistä tuloksena syntyi hienoja voiveitsiä ja puukoruja.

Kaiken kaikkiaan leiri oli erittäin onnistunut, ja suuremmilta tapaturmilta vältyttiin. Saimme myös leirille kansainvälistä vivahdetta ulkomaalaisen partiolaisvahvistuksemme ansiosta. Kaikilla oli varmasti todella mukavaa, ja ruokakin oli herkullista, kiitos siitä emännille.

Kiitos vielä osallistujille, ja ensi vuonna uudestaan!

MeriP & JonnaH

Juolukat

Nykyiset juolukat kokoontuivat ensimmäisen kerran vuonna 2006. Vartioon kuuluu Maria Quiroz, Olga Pietilä, Ria Loukusa ja Laura Jaakola. Maria harrastaa partion lisäksi Taekwon-Doa, Ria tanssia, Olga salibändyä ja Laura hiihtoa sekä pesäpalloa. Tyttöjen mielestä partiossa ovat parasta PT-kisat, jotka eivät ole talvella, uusien asioiden oppiminen ja leirit. Heidän hauskein partiomuistonsa on, kun he piirsivät kämpälä leireillessään Suikille viikset. Kamalin kokemus oli 30km vaellus Kolilla sateen, Olgan sairastumisen ja Rian sulaneiden kenkien takia. Juolukoiden lempileikki on kolikkoleikki ja ankkaleikkiä he eivät voi sietää. Juolikat ovat voittaneet partiotaitokisoissa piirinmestaruuden, kerran hopeaa, 2 kertaa lpk:n mestaruuden ja ovat olleet 6. SM-kisoissa. Heidän tavoitteensa partiossa on päästä muoriksi, voittaa SM-kisoissa, käydä Jamboreella. Juolukat ovat oman elämänsä sankareita ja he vastustavat city kaniutta. Heidän iki-ihanat [johtajien oma lisäys] johtajansa ovat Sanni Junttola ja Emilia Heiskari.

Juolukka (*Vaccinium uliginosum*) on puolukoiden sukuun kuuluva kanervakasvi, joka kasvaa yleensä 30–50 cm korkeaksi. Se kasvaa yleisenä koko Suomessa. Juolukan marjan mehu on väritöntä (mustikalla on sinipunaista). Juolukka ei ole myrkyllinen, mutta maultaan mieto. Sen varsi on vaalean puun värinen ja puisempi mustikkaan verrattuna. Kukinto on valkoinen tai vähän punertava, ruukkumainen.

Juolukat kirjoittivat ylläolevan jutun yhtenä aktiviteettisuorituksenaan.

Viisi pakkasvinkkiä

- 1. Kerrospukeutuminen** on pakkaselviytymisen A ja O. Kerroksia lisäämällä ja vähentämällä säädellään vaatetuksen lämpimyyttä.
- 2. Lapaset** ja kintaat ovat hanskoja paremmat, koska sormet lämmittävät toinen toisiaan.
- 3. Myötätuuli** ei ota kasvoihin vastaan viiman tavoin. Siksi selkä tuulta kohti, jos se on mahdollista.
- 4. Lämmin juoma** pitää yllä energia- ja nestetasapainoa ja on helppoa nauttia. Laita termos pullo reppuun niin, että saat se helposti esille.
- 5. Kunnan kengät** ovat riittävän isot, jotta sisään mahtuu useampi sukka ja varpaat mahtuvat sili liikkumaan. Vedenpitävyys on myös tärkeää, etteivät varpaat kastu.

✍️ Kuksa

Pittoa ja luistoa suksiin

Oletko kyllästynyt siihen että hiihto tuntuu ylivoimaisen raskaalta? Pienillä nikseillä saat hiihdosta helpompaa ja paremman kokemuksen!

Yksi tärkeimmistä asioista on välineiden kunnossa pito. Sauvojen tulisi olla sopivan pitkät, eli luistelu-sauvojen ihanteellinen pituus olisi oma pituus kerrottuna 0,9 ja perinteisen sauvojen oma pituus kerrottuna 0,85-0,87. Myös suksien pituus kannattaa ottaa huomioon, mutta tärkeintä on että suksi on sinun painoisellesi ja suksien pohjista on hyvä voitelun kannalta pitää huolta jotta niitä ei naarmuta hiihtämällä esimerkiksi tiellä.

Suksista pitäisi myös huolehtia varastoimalla ne kesän ajaksi, mikä tarkoittaa että kesäksi suksen pohja puhdistetaan kokonaan ja sen luistopinnoille laitetaan rasvapitoinen pohjustusvaha, mikä talven tullessa siklataan pois ja tilalle laitetaan perusvaha, esimerkiksi puolikova perusvaha. Tämän päälle tulisi laittaa sen hetkiseen keliin tarkoitettu vaha. Voidepurkista voit aina tarkistaa mille kelille mikäkin voide on ja jos haluat hifistellä, voit vielä pinnoittaa luistopinnan.

Luistovaha sulatetaan ja tasoitetaan luistopinnalle voiteluraudalla, jota käytettäessä on äärimmäisen tärkeää noudattaa siinä annettuja raudan lämpötilasuosituksia. Sulatettu ja tasoitettu vaha siklataan aina suksesta pois siklillä, jolloin tarvittava voide menee suksen pohjan huokosiin. Siklatessa pitää varoa jotta ei vahingoita suksen pohjaa ja siklauksen jälkeen pohja harjataan nylonharjalla.

Kun alat laittaa pitoa, on hyvin tärkeää että suksesta on selkeästi merkitty sille määritetty pitoalue, jonka yli pitovoidetta ei saa laittaa! Pitovoidetta tulisi laittaa koko pitoalueelle tasaisesti mieluummin useita ohuita kerroksia kuin yksi paksu kerros. Kerros tasoitetaan aina synteettisellä korkilla.

Harrastelijalle riittää pari tai kolme luistoa ja pitoa kunhan ne ovat eri keleille sekä lämpimille keleille olisi hyvä hankkia liisteri. Pikaluistot ja –pidot ovat ihan toimivia, mutta pitemmän kaavan mukaan tehty voitelu on aina parempi.

Nautinnollisia hiihtolenkkejä!

Sanni

Niittävänpään elämä

Eikä edes partioitehtävissä

Partio on hirmuisen mielenkiintoinen harrastus. Koskaan ei voi tietää mistä itsensä huomenna löytää ja missä seurassa. Esimerkiksi Helsingissä ravintolapäivänä seikkaillessani päädyin Partioasemalle, jossa minulla oli pari asiaa hoidettavana, eikä edes partioitehtävissä.

Tekemisiltäni selvittyä päätin jututtaa muutamaa nuorta partiojohtajaa, jotka pitivät asemalla nepalilaisista ravintolaa. He tarjosivatkin minulle maukasta ruokaa ja sain mukavaa juttuseuraa. Näin päädyinkin auttamaan heitä siivoamisessa ja paikkojen järjestelyssä. Pian minulle luvattiinkin myös kyyti Helsingin keskustaan, jonne olisi ollut tovin kävelymatka.

Kyllä minä taas olin niin iloinen ollessani partiolainen. Sain mukavaa juttuseuraa, lisää tuttavuuksia etelän päästä, kyydin juna-asemalle ja vielä maittavan iltapalan. Kaikki osui nappiin ja hyvä mieli vielä valtasi rintani lopullisesti. Näin saatoinkin mennä iloisena yöjunaan kohti Oulua, josta aamulla bussilla Liminkaan.

Pyry

Hengenpelastajatiimi

Hei! Veren tarve on suuri ja apua-si tarvitaan!

Tekstiviestin piippauskeskeyttää päiväkahvin juonnin. Seuraa pikainen soittokierros muutamalle kaverille ja kohta olemmekin matkalla kohti Oulua. Auto parkkitaloon ja lyhyt kävely Veripalveluun.

Tutut hoitajat tervehtivät ja sitten täyteläänkin jo terveystarkastusta mehua juoden. Hemoglobiinimittaus ja hoitajan tekemä haastattelu antavat luovutusluvan.

Pian onkin jo neula suonessa. Muutama minuutti päästä verivaaka piippaa ja luovutus on tehty.

Sitten on pullakahvien vuoro. Nimet vielä partioverenluovuttajien vihkoon. "Hei hei ja kiitos, että päästiin luovuttamaan."

Hande

Kevään kisakalenteri

Partiotaitoja pääsee taas mitteleämään monissa kisoissa ja erilaisilla porukoilla. Kootkaa yhdessä hyvä kisavartio ja lähtekää mukaan joihinkin seuraavista tapahtumista. Hauskaa tulee olemaan varmasti! Ja lippukuntahan maksaa osallistumismaksun, joten siitä(kään) ei tarvitse murehtia. Kyytijärjestelyissäkin autetaan aina kun mahdollista.

Pvm	Kilpailun nimi	Taso	Paikkakunta	Sarjat
16.3.	Utin taistelu	SM	Kouvola	OR/VI, SI/PU, RU/HA
27.4.	Lintukoto	piirinmestaruus	Oulu	OR/VI
18.- 19.5.	Leon lenkki ja Hilkan kilpa	avoin kisa kaikille	Tampere	SI/PU, RU/HA
25.5.	Kiven kannoilla	SM	Jyväskylä	OR/VI
25.5.	Ahdin valtakunnassa	piirinmestaruus	Oulu	sudenpennut ja seikkailijat

Kutkuttaisiko kilpailemaan, mutta vielä kuitenkin mietityttää? Tsekkaapa netistä <http://arkisto.partio.fi/Projektit/Suomi/Kilpailut/Materiaalit/Kisavartion-opas>, siitä löytyy ohjeet ensimmäistä kertaa kisaan valmistautuvalle vartiolle.

Ja mitä ihmeen salakieltä nuo OR/VI, SI/PU ja RU/HA oikeen on...??? Tämä teidän kaikkien pitäisi tietää, jos on lukenut viime Kuksan huolellisesti!

Tavataan Ruoktulla

Onpa mukava lähteä Ruoktu XXX:lle.

Jätä valitukset, kehut, risut, ruusuut sekä muut terveiset Kuksan postilaatikkoon.

Iloiset terveiset kaikille Ruoktulla oleville!
T: Mauno

Miksi kaikki on pöljiä ja lähtee laskettelemaan, vaikka Ruoktu olisi paljon parempi vaihtoehto!

Pusuja Ruoktu-laisille

ValitusPalat

Päätin kirjoittaa Ruoktun kunniaksi runon:

*Ruoktulla aurinko paistaa
ja uunimakkaraa saa kernaasti maistaa.
Haikilla lumikuoppa lämmittää
ja maastoleikissä hiukan jännittää.
Ei siksi että olis pimeää,
vaan koska vastassa on Asser!*

ERÄSKOOPPI

Sudenpentu

Kun kaverit ja johtajasi eivät pysy perässäsi, on se merkki siitä että sinun tulisi hidastaa! Keväästä tulee vauhdikas mutta muista välillä jarruttaa. Käytä liika energia maastoleikkeihin. Ole valmiina rinkasta löytyvien yllätysten varalta!

Seikkailija

Eikö suksi luista? Muista varautua hyvin hiihtoladuille tai edes huikeat partiotaitosi eivät riitä avuksi!

Tarpoja

Muistathan: What goes around, comes around. Sinun tulee olla erityisen varovainen kevään aikana. Jo taakse jättämäsi asiat tulevat vaanimaan sinua vielä! Ole myös erityisen varovainen päähänpistojesi kanssa, joku niistä voi olla kohtalokas!

Samoaja

Eikö enää kinosta? Nauti selkeytyneistä talvipäivistä ja lähde vaihteeksi näyttöpäätteiden äärestä pihalle. Ole kuitenkin varuillasi kohti lentävien lumipallojen varalta, sillä viattoman ulkokuoren sisään saattaa kätkeytyä jotakin kohtalokasta.

Vaeltaja

Etkö vetänyt laskiaisena muuta kuin pulkkaa? Älä vetele enää, vaihda pulkka ahkioon!

RUOKTU

Aikuinen

Koet houkutusta hypätä arjen oravanpyörästä ja kokeilla nyt kovin trendikästä down shiffausta. Älä ota lopputiliä työstäsi, sillä tarjolla on helpompiakin vaihtoehtoja; viikonloppu partioleirillä kamiinan kipinöihin puhallellen ja lunta lapioiden on hidastamista parhaimmillaan!

Seuraava Kuksa

Seuraava Kuksa on **Ruoktukuksa**, joka ilmestyy Ruoktul-la seinälehtenä. Kooste tulee nettiin Ruoktun jälkeen.

Kevään lopussa ilmestyy Kuksa 2/2013, johon tulevat jutut ja kuvat pitää lähettää **17.5.2012** mennessä sähköpostina osoitteeseen kuksa@niittykarpat.fi tai Kuksan postilaatikkoon Kotikololle.

**Niittykärppien
tuoreimmat
uutiset netissä**

www.niittykarpat.fi